

[Wingsøe.]

til gavn for fraseparerede og fraskilte hustruer.

Det sidste sæt af vigtige bestemmelser i lovforslaget, som jeg vil nævne, vedrører retten til at få udlagt boets ejendele efter vurdering. Man opretholder hovedreglen, hvorefter den ægtefælle, til hvis bodel en ejendel hører, har fortrinsret til den. Da en strikte gennemførelse af denne regel imidlertid kan føre til forfordeling af den anden ægtefælle — som oftest hustruen — har man skabt hjemmel for at gøre undtagelser herfra, således at skifteretten på grundlag af en behovsbedømmelse kan udlægge fast ejendom, sommerbolig, erhvervsvirksomhed, arbejdsredskaber samt bohave til den ægtefælle, for hvem disse ejendele skønnes at være af væsentligst betydning. Også her har man søgt at indrette lovens bestemmelser efter dagliglivets krav.

Når de lige nævnte undtagelser har særlig betydning, skyldes det, at den vurdering, der foretages af de pågældende ejendele, ofte er urimeligt lav. Jeg sætter her min lid til, at den højtærede justitsminister har erklæret sig villig til over for skifteretternes vurderingsmænd at indskærpe, at det er ejendelenes værdi i handel og vandel, der skal lægges til grund, og så håber jeg blot, at indskærpelsen vil føre til mere realitetsbetonede værdiansættelser.

Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har vi på et desværre vigtigt punkt ikke kunnet nå frem til noget resultat. Det gælder spørgsmålet om de skattemæssige konsekvenser af separation og skilsmisse; dér har ministeren måttet henvise os til at afvente ægteskabsudvalgets betænkning. Jeg må måske i denne forbindelse i overensstemmelse med betænkningen have lov til at udtrykke som mit politiske juleønske, at vi snarest må høre nyt fra ægteskabsudvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget med det stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Ib Thyregod: Som omtalt af det ærede medlem hr. Wingsøe er der enighed i udvalget om de ændringer, som her foreslås. Deri ligger på den anden side også, at der er enighed om, at den lovgivning, man i

øjeblikket har på dette område, ikke virker tilfredsstillende, ja, man kan endog sige, at den på flere måder er urimelig. Jeg vil gerne i forbindelse med det, jeg siger her om skifteloven, gøre opmærksom på, at der stadig er et par problemer tilbage, som vi ikke har kunnet løse gennem skifteloven, men som de parter, som fremtidig måtte blive impliceret i en skiftesag, må have opmærksomheden henvendt på.

Den første bestemmelse, som det ærede medlem hr. Wingsøe nævnte, var jo reglen i den foreslåede § 62 b, stk. 2, hvorefter det beløb, som ægtefællen kan få udlagt, er forhøjet til 12.000 kr., en styrkelse af ægtefællens stilling, som er helt i overensstemmelse med det standpunkt, vi har taget under behandlingen af arveloven.

Endvidere nævnte det ærede medlem hr. Wingsøe som noget værdifuldt bestemmelsen i § 69 a, hvorefter der er adgang til at fravige ligedelingsnormen. Vi kan jo ikke komme uden om, at der kan være tilfælde, hvor en ligedeling efter loven kan virke urimelig, navnlig ved kortvarige ægteskaber, hvor den ene part har indbragt en stor del af det, der findes i ægteskabet. Her må der være en mulighed for at fravige dette, og det er det, som § 69 a giver mulighed for.

Endelig er der så reglen i § 70 a, som er en afgjort forbedring. Det var tidligere sådan, at den, som havde erhvervet, havde adgang til at udtage visse ting, hvad enten det drejede sig om fast ejendom eller løsøre, efter vurdering. Det var i reglen manden, fordi han jo var den, som havde indtægten udadtil; i hvert fald var det sådan, at han stod for købene på den måde, at hvis det f. eks. drejede sig om en købekontrakt, var det mandens navn, der kom på, og det var i og for sig det afgørende under en senere skiftesag. Det vil sige, at manden, hvor hustruen ikke havde selverhverv eller lignende, i virkeligheden stod som den, der havde ret både til fast ejendom og til løsøre efter vurderingspris, og når dette sammenholdes med de lave vurderinger, var der her tale om en urimelig fordel. Den ny, friere adgang skulle derimod give bedre muligheder for at finde frem til et rimeligt resultat. Derfor er vi også i folketingsudvalget gået noget videre, end det var tilfældet i det oprindelige lovforslag, og har gerne villet give en friere mulighed for skifteretterne til at